

hov vil kunne dækkes efter anden lovgivning, fx gennem udnyttelse af trafikelskabernes individuelle kørselsordninger.

Der er endvidere mulighed for at få hjælp til befordring efter servicelovens § 84 som nødvendige merudgifter, når merudgifterne er en direkte følge af funktionsnedsættelsen.

Hjælpen ydes efter en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde. Det er en betingelse, at den pågældende kan sandsynliggøre, at udgiften er nødvendig, at der er tale om en merudgift, og at der ikke kan opnås dækning af udgiften efter andre bestemmelser.

Støtte efter lov om social service kræver som udgangspunkt, at pågældende har ophold her i landet, jf. servicelovens § 2. Ved udenlandsrejser er der dog jf. bekendtgørelse nr. 108 af 17. februar 1998 om betingelser for i særlige tilfælde at få hjælp efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet, mulighed for at tage hjælp efter § 84 med i særlige tilfælde, bl.a. i forbindelse med ferie eller uddannelse men ikke arbejde. For så vidt angår arbejde i et andet EU-land gælder reglerne om eksportabilitet i EF-forordning 1408/71 vedrørende social sikring for vandrende arbejdstagere.

For så vidt angår spørgsmålet om muligheden for at få lønmodtagerfradrag efter den sociale lovgivning har Skatteministeriet oplyst:

»Skatteministeriet har forstået spørgsmålet således, at det der ønskes svar på, er om den person, der har hjælpeordning efter lov om social service § 77, kan foretage fradrag for sine egne udgifter til transport i forbindelse med et arbejde i ind- og udland.

Skatteministeriet har således lagt til grund, at den pågældende har afholdt udgifter, og at disse dermed ikke er afholdt efter den sociale lovgivning.

Frdrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads (i ind- eller udland) kan foretages efter reglerne i ligningslovens § 9 C, som er omtalt under svaret på spørgsmål S 941-943. Hvis den skattepligtige godtgør, at han eller hun som følge af varigt nedsat funktionsevne eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads (i ind- eller udland), kan den pågældende i stedet foretage fradrag for de faktiske befodringsudgifter, i det omfang de overstiger 2.000 kr., jf. ligningslovens § 9 D.

Frdrag for rejseudgifter og frdrag for udgifter til erhvervsmæssig kørsel i egen bil kan foretages efter de samme regler som omtalt under svaret på spørgsmål S 941-943.

Det skal understreges, at spørgsmålet om hvorvidt der i en konkret situation kan fratrækkes rejse- og befodringsudgifter er et ligningsmæssigt spørgsmål, som skal afgøres af de kommunale ligningsmyndigheder.»

Om muligheden for at få dækket transportudgifterne med tilbagevirkende kraft henvises til besvarelsen af S 941.

Spm. nr. S 775

Til økonomi- og erhvervsministeren (19/11 03) af:

Colette L. Brix (DF):

»Har ministeren tænkt sig at iværksætte en undersøgelse af prisdannelsen på benzinmarkedet, idet det er svært at bevise karteldannelse, selv om benzinselskabernes adfærd minder om det?«

Begrundelse

Benzinselskaberne har i den seneste tid udvist parallel adfærd, hvor de hver tirsdag og fredag kl. 10.00 sætter priserne op samtidig. Selskabernes begrundelse er, at de blot følger Rotterdam-børsen og dollarkursen. Dette svar undrer spørgeren, da selskaberne formodentlig har fulgt børsen og kursen alle årene, uden at det havde parallel adfærd til følge.

Det er svært for Konkurrencestyrelsen at bevise karteldannelse. Selv om der måske ikke er tale om decideret karteldannelse, så har den parallelle adfærd stor lighed med karteldannelse. Måske skulle man spørge sig, om det ikke burde være lige så ulovligt som karteldannelse, idet resultatet er det samme.

Svar (3/12 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har også fulgt med i den debat, der har været omkring benzinselskabernes prisjusteringer. Jeg har således bedt Konkurrencestyrelsen om at redegøre for sagens problemstillinger.

Konkurrencestyrelsen har oplyst, at den er opmærksom på, at den parallelle adfærd, som har været beskrevet i pressen, kan medvirke til